

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Capitulo Andegavensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

ratione sperantes obtinere nitantur, universitatem vestram monemus & exhortamur attentius & per apostolica vobis scripta mandamus quatenus tales vos exhibere curetis & sic commissis vobis populos informetis ad opera pietatis ut cum vobis & nobis fuerit complacatus, exercitui suo vim tribuat, & inimicos crucis in eorum tradat manibus, & confundat hereditatem suam, heredibus Dei, coheredibus autem Christi restituens, ut inhabitent in ea qui diligunt nomen ejus. Volumus etiam & discretioni vestrae praecipiendo mandamus ut praedictos apostolicae sedis Legatos sicut personam nostram, immo nos in eis benignè recipere ac honorificè pertractare curetis, salubria monita & statuta ipsorum, quae per se vel nuntios aut literas suas duxerint facienda, suscipientes humiliter & inviolabiliter observantes, & convenientes ad vocationem ipsorum. Alioquin sententiam quam uterque vel alter eorum tulerit in rebelles, ratam haberi volumus & inviolabiliter observari. Nos enim eorum utriusque legationis officium duximus committendum, ut in terris suae legationi commissis evellant, destruant, disperdant, aedificent & plantent, prout quaeque sollicitudine sua cognoverint indigere, ac in illis, cum de paganorum manibus fuerint liberati, statum Christianitatis reforment, & statuam quae secundum Deum & fidem catholicam viderint statuenda. Ut autem nihil eis desit ex his quae ad plenitudinem legationis pertinent exequenda, plenariam illis concedimus facultatem ut cum necesse fuerit, vice nostra etiam illa exequantur quae nostro sunt speciali privilegio reservata, firmiter inhibentes ne quis eorum processum provocationis objectu audeat impedire. Quod autem scribimus communiter pro ambobus, specialiter etiam pro utroque mandamus, si forsan non poterunt convenire. Datum Laterani.

S. tituli S. Proceidis Presbytero Cardinali, apostolicae sedis Legato.

*Epist. 16.
Committeritur
ipsi legatio in
orientem.*

Cum aliquos ex fratribus nostris ex gentibus variis Ecclesiae necessitatibus ad varias provincias destinamus, sic debemus injuncta illis legationis onus jurisdictione auctoritatis ecclesiasticae compensare, ne ipsorum fiat labor inanis, si tenuis eis fuerit collata potestas, cum plerique ipsorum praesumant propositum impedire quos praesumptionem suam intellexerint non posse distractionis ecclesiasticae

gladio pio cohibere. Cum ergo te in ultramarinam provinciam de fratrum nostrorum consilio non tam Ecclesiae quam totius populi Christiani exigente necessitate a nostro latere destinemus, plenae legationis officium tuae discretioni committimus, ut cum dilecto filio P. tituli S. Marcelli Presbytero Cardinale apostolicae sedis Legato, quem ad partes destinamus eandem, vel etiam per te solum, evellas, destruas, dissipas, aedifices, & plantas juxta quod quodlibet sollicitudine tua cognoveris indigere. Ut autem nihil tibi desit ex illis quae ad plenitudinem legationis pertinent exequenda, plenariam tibi auctoritate praesentium concedimus facultatem ut cum necesse fuerit vice nostra illa etiam exequaris quae nostro sunt speciali privilegio reservata, firmiter inhibentes ne quis processum tuum provocationis objectu audeat impedire. Tu ergo, tanquam vir providus & discretus, sic deferas apostolicae sedis honori sicut tibi vides ab ipsa deferri, ut & nos consulas in quibus videris consulendos, & plenitudinem auctoritatis nostrae requires in quibus eam cognoveris requirendam, & sic modestè procedas in omnibus & discretè ut & quae agenda sunt agas, & ab illis abstineas a quibus fuerit abstinendum, ac talem te omnibus exhibere procures ne cui meritò possis esse suspectus. Datum ut supra.

Capitulo Andegavensi.

Cum olim Ecclesia vestra vacasset, & vos de praeficiendi vobis Pontificis electione tractantes convenire non potuissetis in unum, quidam vestrum dilectum filium W. Archidiaconum ejusdem Ecclesiae, quidam verò . . . Cantorem sancti Martini Turonensis, sicut dicitur, elegerunt. Cumque venerabili fratri nostro Octaviano Ostiensi Episcopo tunc apostolicae sedis Legato utraque fuisset electio praesentata, ipse auditis quae fuerant hinc inde proposita, utramque cassavit, sed utraque pars ad nostram duxit audientiam appellandum. Verum cum dilecti filij Robertus, Hugo, & Reginaldus canonici vestri ex una parte ad nostram praesentiam accessissent, postulabant a nobis memoratum Archidiaconum in Episcopum sibi dari, magister verò Petrus & Bricius Canonici ejusdem Ecclesiae, qui pro alia accesserant, ex adverso petebant vobis electionis licentiam non auferri, sed remitti potius utramque partem ad Ecclesiam me-

*Epist. 17.
De electione
Episcopi Andegavensis.*

moratam, ut illic vobis eligeretis personam idoneam in pastorem. Nolentes igitur vos eligendi potestate privare, ipsos ad propria duximus remittendos, per apostolica vobis scripta districtè præcipiendo mandantes quatenus infra mensem post susceptionem presentium personam idoneam canonicè vobis in Episcopum eligatis, & si electio facta fuerit in concordia, ipsam venerabili fratri nostro Turonensi Archiepiscopo presentetis, qui eam, si canonicè factam repererit & de persona idonea celebratam, metropolitica fretus auctoritate confirmet, & electum in Episcopum non differat consecrare. Quòd si forsan non poteritis convenire, sed plures duxeritis eligendos, noveritis nos venerabilibus fratribus nostris . . . Bituricensi & eidem Turonensi Archiepiscopis & Episcopo Lexoviensi per scripta nostra mandasse ut ipsi, omni gratia & amore postpositis, examinatis prudenter & studiis eligentium & meritis electorum, si alterutram electionem invenerint confirmandam, eam cessante cujuslibet contradictione & appellatione confirment, alioquin utraque cassata vobis personam idoneam sublato appellationis obstaculo in Episcopum assignare procurent, vos ut ipsi tanquam Episcopo vestro debitam exhibeatis reverentiam & honorem monitione præmissa per censuras appellatione postposita compellendo. Datum Laterani IV. Kal. Maij.

Scriptum est illis super hoc, addito: Non obstantibus literis ad venerabilem fratrem nostrum Pictavensem Episcopum & conjudices suos ab his qui prius venerant impetratis. Quòd si non omnes his exequendis valueritis aut nolueritis interessè vel etiam convenire, tu frater Bituricensis cum eorum altero ea nihilominus exequaris. Datum Laterani ut suprà.

Capitulo Pragensi.

*Epist. 28.
De absolutione
Episcopi Pra-
gensis.
Cap. Veniens.
De accusat.*

Veniens olim ad apostolicam sedem dilectus filius A. Pragensis Canonicus contra venerabilem fratrem nostrum Pragensem Episcopum proposuit coram nobis quòd cum esset filius sacerdotis, in Ecclesiam fuerit Pragensem intrusus, & contra ejusdem Ecclesie privilegium imperiali ei liberalitate concessum, & per sedem apostolicam confirmatum, hominum dilecto filio nobili viro Duci Bohemie præstitisset, & regalia recepisset ab eo, sic subiciens Pragensem Ecclesiam servituti.

Proposuit etiam quòd uxorem evidenter haberet, de qua filios generavit, quòd sigillum adulterinum confinxit, quòd sit ebriosus, fornicator, publicus histrio, ita quòd quadam vice cum duobus joculatoribus contra tres alios histiones certamine inuito enormiter fuit læsus in naso & eo ferè, sicut apparet hodie, mutilatus, & unus reliquorum trium joculatorum, contra quos decertabat, qui ibidem interit, ab eo creditur interfectus. Ad hoc subjunxit idem A. quòd thesaurus Ecclesie Pragensis usque ad mille marcos per eum malè distracto, consiliariis ipsius Ducis usque ad quinquaginta villas & amplius conferre non timuit in grave Pragensis Ecclesie detrimentum, & ipsi Duci notabile quoddam castrum dedit, quod eidem Ecclesie pietatis intuitu fuit ab O. quondam Duce collatum. Vnde prædictum Episcopum ad festum beati Martini proximè tunc futurum meminimus vos peremptoriè citavisse, sed tandem ad petitionem ipsius usque ad festum resurrectionis dominicæ tunc primò venturum ipsi datas duximus inducias propagandas. Idem verò Episcopus per nuntios & literas ad suam excusationem viarum discrimina, consecrationem chrisimatis imminentem, & quòd filius nobilis viri Bohemie Principis esset per ipsum baptizandus, tunc temporis allegavit. Licet autem excusationes hujusmodi, sicut erant, frivolas æstimantes, ipsum reputaverimus contumacem, nec procuratores ejus in causa possemus admittere criminali, eis tamen dilectos filios nostros G. sancti Angeli & H. sancti Eustachij Diaconos Cardinales concessimus auditores, ut si possent, ipsum aliquatenus excusarent. Cumque prædictus A. coram eis repetisset objecta, ei fuit ex adverso responsum quòd cum olim super hoc ad venerabilem fratrem nostrum C. Magdeburgensem Archiepiscopum literæ fuerint impetratæ, idem A. qui contra Episcopum solus agebat, in objectorum se videns probatione deficere, depositis vestibus & pedibus nudis ad pedes ejus humiliter se prosternens veniam postulavit, & quòd adversus eum calumniosè processerat est confessus. Ceterum cum super hoc stare mandatis ejusdem Archiepiscopi juravisset, ipse præcepit eidem sub debito præstiti juramenti ut contra eundem Episcopum de cetero talia proponere non auderet. Nos igitur intellectis per Cardinales eosdem quæ fuerunt hinc inde proposita, cum